Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA 92/42/EEK

(1992. gada 21. maijs)

par efektivitātes prasībām jauniem karstā ūdens apkures katliem, kas tiek kurināti ar šķidriem vai gāzveida kurināmiem

(OV L 167, 22.6.1992., 17. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Direktīva 93/68/EEK (1993. gada 22. jūlijs)	L 220	1	30.8.1993.
►**M2**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/8/EK (2004. gada 11. februāris)	L 52	50	21.2.2004.
►**M3**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/32/EK (2005. gada 6. jūlijs)	L 191	29	22.7.2005.
►**M4**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/28/EK (2008. gada 11. marts)	L 81	48	20.3.2008.

▼B

PADOMES DIREKTĪVA 92/42/EEK

(1992. gada 21. maijs)

par efektivitātes prasībām jauniem karstā ūdens apkures katliem, kas tiek kurināti ar šķidriem vai gāzveida kurināmiem

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā saskaņā ar *SAVE* programmu Lēmums 91/565/EEK ([4]) paredz energoefektivitātes veicināšanu Kopienā;

tā kā ir svarīgi veicināt pasākumus, kuru mērķis ir pakāpeniska iekšējā tirgus izveide laika posmā līdz 1992. gada 31. decembrim; tā kā iekšējais tirgus ir teritorija bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta brīva preču, personu, pakalpojumu un kapitāla aprite;

tā kā Padomes 1985. gada 15. janvāra Rezolūcija par enerģijas taupības programmu uzlabošanu dalībvalstīs ([5]) aicina dalībvalstis ar turpmāku integrētu enerģijas taupības politiku attīstību censties veicināt racionālāku enerģijas izmantošanu un nepieciešamības gadījumā pastiprināt savus centienus;

tā kā Padomes 1986. gada 16. septembra rezolūcija attiecas uz Kopienas enerģētikas politikas mērķiem 1995. gadam un dalībvalstu politiku konverģenci ([6]), un jo īpaši uz mērķi, uzlabot gala enerģijas pieprasījuma efektivitāti vismaz par 20 %;

tā kā Līguma 130.r pants paredz to, ka Kopienas darbību mērķis attiecībā uz vidi ir nodrošināt apdomīgu un racionālu dabas resursu izmantošanu;

tā kā priekšlikumos par to noteikumu tuvināšanu, kas izklāstīti dalībvalstu normatīvos vai administratīvos aktos, kuri attiecas uz veselības aizsardzību, drošību, vides aizsardzību un patērētāju tiesību aizsardzību, ir lietderīgi paredzēt augstu aizsardzības līmeni;

tā kā Padomes 1989. gada 21. jūnija rezolūcija nosaka, ka "Kopienai atbilstīgi jāņem vērā potenciālās klimatiskās izmaiņas, kas saistītas ar siltumnīcas efektu" ([7]) un Padomes 1990. gada 29. oktobra secinājumi norāda, ka 2000. gadā visā Kopienā CO_2 emisija būtu jānostabilizē līmenī, kas bija 1990. gadā;

tā kā ievērojama nozīme ir mājsaimniecību un pakalpojumu sfērai, uz kurām attiecināma lielākā daļa no galīgā enerģijas patēriņa Kopienā;

tā kā tādu tendenču kā centrālapkures pielietojuma un vispārēja siltuma komforta pieauguma dēļ šīs sfēras kļūs pat vēl nozīmīgākas;

tā kā augstāka apkures katla efektivitāte ir patērētāja interesēs; tā kā enerģijas taupība atspoguļosies mazākā ogļūdeņražu importā; tā kā Kopienas atkarības enerģijas jomā samazināšana pozitīvi ietekmēs tās tirdzniecības bilanci;

tā kā Padomes Direktīva 78/170/EEK (1978. gada 13. februāris) par telpu apsildes siltuma ģeneratoru darbību un karstā ūdens ražošanu

([1]) OV C 292, 22.11.1990., 8. lpp.
([2]) OV C 129, 20.5.1991., 97. lpp. un OV C 94, 13.4.1992.
([3]) OV C 102, 18.4.1991., 46. lpp.
([4]) OV L 307, 8.11.1991., 34. lpp.
([5]) OV C 20, 22.1.1985., 1. lpp.
([6]) OV C 241, 25.9.1986., 1. lpp.
([7]) OV C 183, 20.7.1989., 4. lpp.

▼B

jaunās vai esošās ražošanā neizmantojamās ēkās, un par siltumizolāciju un vietējo karstā ūdens sadali jaunās ražošanā neizmantojamās ēkās ([1]) ir veicinājusi būtiski atšķirīgu efektivitātes līmeņu izveidi starp dalībvalstīm;

tā kā karstā ūdens apkures katlu augstas efektivitātes prasības samazinās tirgū pieejamā aprīkojuma tehnisko īpašību klāstu, tādā veidā, veicinot sērijveida ražošanu un mēroga ekonomiju; tā kā, izveidojot iekšējo tirgu, apstāklis, ka nav noteikumu, kas noteiktu pietiekami augstas enerģijas prasības, var izraisīt būtisku apkures iekārtu efektivitātes līmeņu kritumu, kā iemesls var būt zemas efektivitātes apkures katlu izplatība tirgū;

tā kā vietējie klimatiskie apstākļi, kā arī enerģijas un ēku izmantošanas rādītāji Kopienā ir ļoti atšķirīgi; tā kā dalībvalstīm ir jāņem vērā šī dažādība, kad, piemērojot šo regulu, nosaka prasības ekspluatācijā nodotajiem apkures katliem; tā kā, pamatojoties uz minētajiem apstākļiem, dalībvalstīm, kurās šīs direktīvas pieņemšanas dienā ir plaši uzstādīti apkures katli un ūdens sildāmie apkures katli, kuri paredzēti uzstādīšanai dzīvojamā platībā, jāturpina atļaut šādu apkures katlu laišanu savos tirgos un nodošanu ekspluatācijā īpaši noteiktos daudzumos; tā kā īpaša uzraudzība attiecībā uz šādiem pasākumiem jāveic Komisijai;

tā kā šai direktīvai, kas vērsta uz tehnisku šķēršļu novēršanu attiecība uz apkures katlu efektivitāti, jāsaskan ar jauno pieeju, kuru izveidoja ar Padomes 1985. gada 7. maija rezolūciju ([2]), kas īpaši nosaka to, ka tiesību aktu saskaņošanu ierobežo tirdzniecībā laižamo ražojumu pamatprasību pieņemšana, izmantojot ar Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 100. pantu pamatotajās direktīvās paredzētos līdzekļus, un to, ka "šīs pamatprasības pietiekami precīzi formulē, lai radītu juridiskas saistošus pienākumus, kuru izpildi var pieprasīt, un lai atļautu sertifikācijas iestādēm sertificēt ražojumu atbilstību, ņemot vērā minētās prasības gadījumā, ja nav standartu";

ņemot vērā Direktīvu 83/189/EEK ([3]), ar ko noteikta procedūru informācijas sniegšanai tehnisko standartu un noteikumu jomā;

ņemot vērā Lēmumu 90/683/EEK ([4]), kas attiecas uz dažādu stadiju moduļiem atbilstības novērtējuma procedūrām, kuras ir paredzēts izmantot tehniskās saskaņošanas direktīvās;

tā kā apkures katliem, kas atbilst efektivitātes prasībām, jābūt ar CE zīmi un, vajadzības gadījumā, ar marķējumiem, lai Kopienā atļautu to brīvu kustību un nodošanu ekspluatācijā atbilstoši nolūkam, kādam tie paredzēti;

ņemot vērā Direktīvu 89/106/EEK ([5]), kas paredz dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvizstrādājumiem;

tā kā, lai veicinātu racionālu enerģijas izmantošanu, kā paredzēts Padomes Direktīvā 90/396/EEK (1990. gada 29. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz iekārtām, kurās izmanto gāzveida kurināmo ([6]), jānosaka efektivitātes prasības šajā direktīvā minētajiem gāzes apkures katliem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

([1]) OV L 52, 23.2.1978., 32. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 82/885/EEK (OV L 378, 31.12.1982., 19. lpp.).
([2]) OV C 136, 4.6.1985., 1. lpp.
([3]) OV L 109, 26.4.1983., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 90/230/EEK (OV L 128, 18.5.1990., 15. lpp.).
([4]) OV L 380, 31.12.1990., 13. lpp.
([5]) OV L 40, 11.2.1989., 12. lpp.
([6]) OV L 196, 26.7.1990., 15. lpp.

▼B

1. pants

Direktīva, kas ir saskaņā ar *SAVE* programmu par energoefektivitātes veicināšanu Kopienā, nosaka efektivitātes prasības, kas attiecas uz tādiem jauniem karstā ūdens apkures katliem ar šķidrajiem vai gāzveida kurināmiem, kuru nominālā jauda nav mazāka kā 4 kW un nav lielāka kā 400 kW, še turpmāk "apkures katli".

2. pants

Šajā direktīvā:

— *apkures katls:* apkures katla korpusa un degļa apvienojums, kas izveidots, lai degšanā radīto karstumu novadītu uz ūdeni,

— *ierīce:*

  — apkures katla korpuss, kurā ir paredzēts ievietot degli,

  — deglis, kuru ir paredzēts ievietot apkures katla korpusā,

— *faktiskā nominālā jauda (izteikta kW):* maksimālā siltumjauda, ko ražotājs nosaka un garantē kā to, ko iespējams sasniegt nepārtrauktā ekspluatācijā, saglabājot atbilstību ražotāja norādītai noderīgajai efektivitātei,

— *noderīgā efektivitāte (izteikta %):* attiecība starp radīto siltumu, ko novada uz apkures katlu ūdeni, un neto siltumietilpības pie nemainīga kurināmā spiediena reizinājumu ar patēriņu, kas izteikts kurināmā daudzumā laika vienībā,

— *daļēja noslodze (izteikta %):* attiecība starp faktisko apkures katla jaudu, kas darbojas ar pārtraukumiem vai ar jaudu, kura ir zemāka nekā faktiskā nominālā jauda, un faktisko nominālo jaudu,

— *apkures katla vidējā ūdens temperatūra:* vidējā ūdens temperatūra pie apkures katla ievades un izvades,

— *standarta apkures katls:* apkures katls, kura vidējā temperatūra var tikt ierobežota, to konstruējot,

— *ūdens sildāmais apkures katls:* apkures katls, kas paredzēts centrālapkures sistēmas apgādei un uzstādīšanai kamīna nišā, kā ūdens sildāmā apkures katla un gāzes kurtuves kombinācijas daļa,

— *zemas temperatūras apkures katls:* apkures katls, kurš var nepārtraukti darboties ar ūdens apgādes temperatūru no 35 līdz 40° C, kas noteiktos apstākļos iespējams izraisa kondensāciju, tostarp kondensējošie apkures katli, kuros izmanto šķidros kurināmos,

— *gāzi kondensējošais apkures katls:* apkures katls, kas paredzēts, lai pastāvīgi kondensētu lielu ūdens tvaika daļu, ko satur dedzināmās gāzes,

— *dzīvojamā platībā uzstādāmais apkures katls:* apkures katls, kura faktiskā nominālā jauda ir mazāka kā 37 kW, un kurš paredzēts, lai dzīvojamā platībā, kurā to uzstāda, nodrošinātu silumu ar siltuma izstarošanu no korpusa, kurā ir atvere, un kurš, izmantojot gravitācijas izraisīto cirkulāciju, nodrošina karsto ūdeni; uz šādu apkures katlu korpusiem jābūt skaidrām norādēm par to, ka tie ir jāuzstāda dzīvojamā platībā.

3. pants

1. Šīs direktīvas prasības neattiecas uz:

— karstā ūdens apkures katliem, kuros var izmantot dažādus kurināmos, tostarp cieto kurināmo,

— aprīkojumu momentānai karstā ūdens sagatavošanai,

▼B

— apkures katliem, kuros ir paredzēts izmantot kurināmos, kuru īpašības ievērojami atšķiras no īpašībām, kas piemīt parasti tirgotiem šķidrajiem un gāzveida kurināmajiem (rūpnieciskā dūmgāze, biogāze un citi),

— plītīm un ierīcēm, kas galvenokārt paredzētas, lai apsildītu telpas, kurās tās uzstādītas, un, kā papildu funkcija, lai nodrošinātu karstu ūdeni centrālapkurei un karsto ūdeni higiēnas vajadzībām,

— ierīcēm, kuru nominālā jauda ir mazāka nekā 6 kW, un kuras izmanto gravitācijas izraisīto cirkulāciju, un kuras ir paredzētas vienīgi karstā ūdens sagatavošanai higiēnas vajadzībām,

— apkures katliem, kas izgatavoti vienā eksemplārā,

▼M2

— koģenerācijas stacijām, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīvā 2004/8/EK par koģenerācijas, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu, veicināšanu iekšējā enerģijas tirgū ([1]).

▼B

2. Attiecībā uz apkures katliem ar divām funkcijām - telpu apsildi un arī karstā ūdens nodrošināšanu higiēnas vajadzībām - 5. panta 1. punktā minētās efektivitātes prasības attiecas vienīgi uz apsildes funkciju.

4. pants

▼M1

1. Dalībvalstis to teritorijā nedrīkst aizliegt, ierobežot vai kavēt ierīču un apkures katlu laišanu tirgū un nodošanu ekspluatācijā, ja tie atbilst šīs direktīvas noteikumiem un uz tiem ir 7. pantā paredzētais CE marķējums, kas liecina par atbilstību visiem šīs direktīvas noteikumiem, ieskaitot 7. un 8. pantā noteiktās atbilstības vērtēšanas procedūras, ja Līgumā vai citās direktīvās, vai Kopienas noteikumos nav noteikts citādi.

▼B

2. Dalībvalsts veic visus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka nevar nodot ekspluatācijā apkures katlus, kuri neatbilst 5. panta 1. punktā minētām efektivitātes prasībām un tiem nodošanas ekspluatācijā nosacījumiem, ko nosaka dalībvalstis, pamatojoties uz klimatiskajiem apstākļiem, enerģiju un ēku apdzīvotības raksturlielumiem.

3. Tomēr dalībvalstis, kurās ūdens sildāmie apkures katli un/vai apkures katli, kas uzstādāmi dzīvojamā platībā, ir plaši uzstādīti šīs direktīvas pieņemšanas dienā, turpinās atļaut to nodošanu ekspluatācijā ar nosacījumu, ka to efektivitāte gan pie nominālās jaudas, gan pie 30 % daļējas noslodzes nav vairāk kā 4 % zemāka par prasībām, kas noteiktas 5. panta 1. punktā standarta apkures katliem.

4. Šā panta 2. un 3. punkta ietekmi pastāvīgi uzrauga Komisija un ziņojumā, kas jāiesniedz saskaņā ar 10. pantu, izvērtē to. Šim nolūkam dalībvalstis nosūta Komisijai visu informāciju, kas tai nepieciešama, lai Padomei iesniegtu iecerētos grozījumus, kuri paredzēti minētajā pantā un kuru mērķis ir visos gadījumos nodrošināt energoefektivitāti un apkures katlu brīvu apriti Kopienā.

▼M1

5. a) Ja uz apkures katliem attiecas citas direktīvas, kas nosaka citus aspektus un kas arī paredz CE marķējumu, tad pēdējais liecina arī par attiecīgo apkures katlu atbilstības prezumpciju šo direktīvu noteikumiem.

b) Tomēr, ja viena vai vairākas no šīm direktīvām pārejas periodā ļauj izgatavotājam izvēlēties piemērojamos noteikumus, tad CE marķējums liecina par atbilstību tikai to direktīvu noteikumiem,

([1]) OV L 52, 21.2.2004., 50. lpp.

▼M1

kuras izgatavotājs ir piemērojis ražojumam. Šajā gadījumā informācijai par piemērotajām direktīvām, kuras publicētas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, jābūt direktīvās noteiktajos dokumentos, paziņojumos vai instrukcijās, ko pievieno šiem apkures katliem.

▼B

5. pants

1. Apkures katliem ir jāatbilst šādām noderīgās efektivitātes prasībām:

— nominālai jaudai, t.i., darbojoties ar nominālo jaudu Pn izteiktu kW, pie apkures katla vidējās ūdens temperatūras 70 °C,

un

— daļējai noslodzei, t.i., darbojoties ar 30 % daļēju slodzi, pie apkures katla vidējās ūdens temperatūras, kas mainās atkarībā no apkures katla modeļa.

Noderīgās efektivitātes prasības, kuras jāievēro, ir izklāstītas šajā tabulā:

Apkures katla modelis	Izejas jaudas diapazons	Efektivitāte pie nominālās jaudas		Efektivitāte pie daļējas slodzes	
	kW	Apkures katla vidējā ūdens temperatūra (°C)	Efektivitātes prasības (%)	Apkures katla vidējā ūdens temperatūra (°C)	Efektivitātes prasības (%)
Standarta apkures katli	4 līdz 400	70	≥ 84 + 2 logPn	≥ 50	≥ 80 + 3 logPn
Zemas temperatūras apkures katli (*)	4 līdz 400	70	≥ 87,5 + 1,5 logPn	40	≥ 87,5 + 1,5 logPn
Gāzi kondensējošie apkures katli	4 līdz 400	70	≥ 91 + 1 logPn	30 (**)	≥ 97 + 1 logPn

(*) Tostarp kondensējošie apkures katli, kuros izmanto šķidros kurināmos.
(**) Apkures katla ūdens padeves temperatūra.

2. Saskaņotie standarti attiecībā uz prasībām šajā direktīvā, kas sastādīta saskaņā ar Komisijas pilnvarām, ievērojot Direktīvas 83/189/EEK un 88/182/EEK ([1]), nosaka, cita starpā, ražošanas un mērīšanas pārbaudes metodes. Attiecīgas pielaides ir jāiekļauj efektivitātes līmeņos.

▼M3

———————

▼B

7. pants

1. Dalībvalstis uzskata, ka apkures katli, kas atbilst saskaņotajiem standartiem, kuru identifikācijas numuri ir publicēti *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, un attiecībā uz kuriem dalībvalstis ir publicējušas valsts standartu identifikācijas numurus, ar kuriem pārņem minētos saskaņotos standartus, atbilst 5. panta 1. punktā paredzētajām efektivitātes pamatprasībām. Šādiem apkures katliem ir jābūt ar ►M1 CE marķējums ◄, kas minēta I pielikuma 1. punktā, un tiem ir jābūt pievienotai EK atbilstības deklarācijai.

2. Sērijveidā ražoto apkures katlu atbilstību apliecina ar:

([1]) OV L 81, 26.3.1988., 75. lpp.

▼B

— apkures katla modeļa efektivitātes pārbaudi saskaņā ar B moduli, kā aprakstīts III pielikumā,

— apstiprinātā modeļa atbilstības deklarāciju saskaņā ar C, D vai E moduli, kā aprakstīts IV pielikumā.

Apkures katlu, kuros izmanto gāzveida kurināmo, efektivitātes atbilstības novērtēšanas procedūras ir tās, ko izmanto novērtējot drošības prasības, kas paredzētas Direktīvā 90/396/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz iekārtām, kurās izmanto gāzveida kurināmo.

3. Ja laižtirgū ierīces, ko tirgo atsevišķi, tad tām ir jābūt ar ►M1 CE marķējums ◄ un ir jābūt pievienotai EK atbilstības deklarācijai, kas nosaka parametrus, kuri paredz to, ka pēc montāžas ierīces varēs sasniegt efektivitātes līmeņus, kas noteikti 5. panta 1. punktā.

▼M1

4. CE marķējumu, kas liecina par atbilstību šīs direktīvas prasībām un pārējiem noteikumiem, kas attiecas uz CE marķējumu, kā arī I pielikumā noteiktos uzrakstus piestiprina pie apkures katliem tā, lai tie būtu redzami, viegli salasāmi un neizdzēšami. Pie šādiem ražojumiem aizliegts piestiprināt jebkurus marķējumus, ko, pēc formas un nozīmes, trešās personas var sajaukt ar CE marķējumu. Jebkuru citu marķējumu drīkst piestiprināt pie apkures katliem un ierīcēm, ja tas nemazina CE marķējuma redzamību un salasāmību.

5. a) Ja kāda dalībvalsts vai izziņotā iestāde konstatē, ka CE marķējums ir piestiprināts nepamatoti, izgatavotāja vai viņa pilnvarotā pārstāvja, kas reģistrēts Kopienā, pienākums ir nodrošināt apkures katla atbilstību saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz CE marķējumu, un izbeigt pārkāpumu saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts nosacījumiem.

b) Ja neatbilstība turpinās, dalībvalstij jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai ierobežotu vai aizliegtu attiecīgā ražojuma laišanu tirgū vai nodrošinātu tā izņemšanu no tirgus, un tā attiecīgi informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

▼B

8. pants

▼M1

1. Dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par iestādēm, kuras tās izvirzījušas 7. pantā minēto procedūru izpildei, un par konkrētiem uzdevumiem, kuru izpilde šīm iestādēm ir uzdota, kā arī par identifikācijas numuriem, ko tām iepriekš piešķīrusi Komisija.

Komisija *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* publicē izziņoto iestāžu sarakstu kopā ar to identifikācijas numuriem un uzdevumiem, kuru izpildei tās ir pilnvarotas. Komisija nodrošina šā saraksta atjaunināšanu.

▼B

2. Dalībvalstis ievieš minimālos kritērijus, kas noteikti V pielikumā šādu iestāžu nozīmēšanai. Par atbilstošām minētajā pielikumā noteiktajiem kritērijiem uzskata iestādes, kas atbilst kritērijiem, kuri noteikti attiecīgos saskaņotajos standartos.

3. Dalībvalstij, kas pilnvarojusi kādu iestādi, pilnvarojums jāatsauc, ja konstatē, ka iestāde vairs neatbilst 2. punktā minētiem kritērijiem. Par to nekavējoties atbilstīgi informē pārējās dalībvalstis un Komisiju un atsauc pilnvarojumu.

9. pants

1. Līdz 1993. gada 1. maijam dalībvalstis pieņem un publicē noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju.

Šos noteikumus dalībvalstis piemēro no 1994. gada 1. janvāra.

▼B

Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces, nosaka dalībvalstis.

2. Līdz 1997. gada 31. decembrim dalībvalstis atļauj laist tirgū un nodot ekspluatācijā ierīces, kas atbilst valsts tiesību normām un režīmiem, kas ir spēkā to teritorijās šīs regulas pieņemšanas dienā.

10. pants

Trīs gadus pēc šīs direktīvas ieviešanas Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par sasniegtajiem rezultātiem. Šim ziņojumam pievieno priekšlikumus par visām izmaiņām, kas, ņemot vērā minētos rezultātus un tehnoloģisko progresu, jāveic šajā direktīvā.

▼M3

10.a pants

Šī direktīva ir īstenošanas pasākums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/32/EK (2005. gada 6. jūlijs), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem ([1]), 15. panta nozīmē, attiecībā uz energoefektivitāti izmantošanas laikā saskaņā ar minēto direktīvu, un to var grozīt vai atcelt ►M4 saskaņā ar Direktīvas 2005/32/EK 19. panta 3. punktu ◄.

▼B

11. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

([1]) OV L 191, 22.7.2005., 29. lpp.

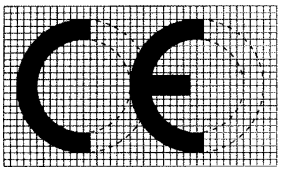
▼M1

I PIELIKUMS

CE ATBILSTĪBAS MARĶĒJUMS UN SPECIĀLIE PAPILDMARĶĒJUMI

1. **CE atbilstības marķējums**

CE atbilstības marķējums sastāv no lielajiem burtiem "CE" šādā formā:

— Ja CE marķējumu samazina vai palielina, iepriekšminētajā graduētajā zīmējumā noteiktās proporcijas jāsaglabā.

— CE marķējuma komponentu vertikālajam izmēram jābūt vienādam, un tas nedrīkst būt mazāks par 5 mm.

▼M3

———————

———————

▼B

III PIELIKUMS

B Modulis: EK modeļa pārbaude

1. Šis modulis apraksta to procedūras daļu, kurā pilnvarotā iestāde nosaka un apliecina, ka attiecīgās produkcijas reprezentatīvais paraugs atbilst šīs direktīvas atbilstošajiem noteikumiem.

2. EK modeļa pārbaudes pieteikumu ražotājs vai Kopienā reģistrēts viņa pilnvarots pārstāvis iesniedz paša izvēlētai pilnvarotai iestādei.

   Šajā pieteikumā jāiekļauj:

   — ražotāja nosaukums un adrese un papildus, ja pieteikumu iesniedz pilnvarots pārstāvis, arī viņa vārds/nosaukums un adrese,

   — rakstisks paziņojums, ka tāds pieteikums nav iesniegts nevienā citā pilnvarotajā iestādē,

   — 3. punktā aprakstītie tehniskie dokumenti.

   Pieteikuma iesniedzējam jānodod pilnvarotās iestādes rīcībā reprezentatīvu paredzētās produkcijas paraugu, še turpmāk "modelis". Pilnvarotā iestāde var turpmāk pieprasīt jaunus paraugus, ja tie ir vajadzīgi, lai veiktu pārbaužu programmu.

3. Tehniskie dokumenti jādod iespēja novērtēt ierīces atbilstību šīs direktīvas prasībām. Dokumentiem, ciktāl attiecas uz šādu novērtēšanu, ir jāietver konstrukcijas, ražošanas un ierīces darbības apraksts un, ciktāl attiecas uz šādu novērtēšanu, tajos jābūt ietvertam:

   — vispārējam modeļa aprakstam,

   — projekta skicēm un ražošanas rasējumiem, un sastāvdaļu, kompleksa daļu, strāvas slēgumu shēmām utt.,

   — aprakstiem un skaidrojumiem, kas vajadzīgi rasējumu un shēmu, kā arī ražojuma darbības izpratnei,

   — to pilnīgi vai daļēji piemēroto 5. panta 2. punktā minēto standartu sarakstam un to risinājumu aprakstiem, kuri pieņemti, lai izpildītu direktīvas būtiskās prasības, ja 5. pantā minētie standarti nav piemēroti,

   — veikto projektēšanas aprēķinu, pārbaužu iznākumiem utt.,

   — testu protokoliem.

4. Pilnvarotajai institūcijai:

   4.1. jāpārbauda tehniskie dokumenti, jāpārliecinās, ka modelis ir ražots atbilstīgi minētajiem dokumentiem, un jānoskaidro, kuras detaļas projektētas saskaņā ar šīs direktīvas 5. panta 2. punktā minēto attiecīgo standartu noteikumiem un kuras projektētas, nepiemērojot attiecīgās šo standartu noteikumus;

   4.2. jāveic vai jāorganizē attiecīgās pārbaudes un vajadzīgie testi, lai pārbaudītu, vai ražotāja izvēlētie risinājumi atbilst šīs direktīvas pamatprasībām, ja nav piemēroti 5. pantā minētie standarti;

   4.3. jāveic vai jāorganizē attiecīgās pārbaudes un vajadzīgie testi, lai pārbaudītu, vai attiecīgie standarti patiešām ir piemēroti, ja ražotājs ir nolēmis tos piemērot;

   4.4. jāvienojas ar pieteikuma iesniedzēju par vietu, kur tiks veiktas pārbaudes un vajadzīgie testi.

5. Ja modelis atbilst šīs direktīvas atbilstošajiem noteikumiem, pilnvarotajai iestādei pieteikuma iesniedzējam jāizsniedz EK modeļa pārbaudes sertifikāts. Sertifikātā ir norādes par ražotāja nosaukumu un adresi, secinājumi par pārbaudi un dati, kas nepieciešami apstiprinātā modeļa identifikācijai.

   Sertifikātam pievieno vajadzīgo tehniskās dokumentācijas detaļu sarakstu, bet vienu kopiju patur pilnvarotā iestāde.

   Ja ražotājam vai viņa pilnvarotajam pārstāvim Kopienā neizsniedz modeļa sertifikātu, pilnvarotai iestādei jāsniedz sīki izstrādāts pamatojums šādam atteikumam.

   Jāparedz apstrīdēšanas kārtība.

▼B

6. Pieteikuma iesniedzējs informē pilnvaroto iestādi, kurā glabājas tehniskie dokumenti saistībā ar EK modeļa pārbaudes sertifikātu, par visām apstiprinātās ierīces modifikācijām, kam jāsaņem papildu apstiprinājums, ja šādas izmaiņas var ietekmēt ražojuma atbilstību pamatprasībām vai nosacījumiem, kas noteikti ražojuma ekspluatācijai. Šo papildu apstiprinājumu piešķir kā papildinājumu sākotnējam EK modeļa pārbaudes sertifikātam.

7. Katra pilnvarotā iestāde dara zināmu pārējām pilnvarotajām iestādēm vajadzīgo informāciju sakarā ar EK modeļa pārbaudes sertifikātiem un papildinājumiem, ko tā piešķīrusi vai atsaukusi.

8. Pārējās pilnvarotās iestādes var saņemt EK modeļa pārbaudes sertifikātu kopijas un/vai to papildinājumus. Sertifikātu pielikumiem jābūt pieejamiem pārējām pilnvarotajām iestādēm.

9. Ražotājs vai viņa pilnvarotais pārstāvis Kopienā kopā ar tehniskiem dokumentiem glabā EK modeļu pārbaudes sertifikātu un to papildinājumu kopijas vismaz 10 gadus pēc dienas, kad izlaists pēdējais attiecīgais ražojums.

   Ja ne ražotājs, ne viņa pilnvarotais pārstāvis nav reģistrēts Kopienā, pienākums glabāt tehnisko dokumentāciju tā, lai tā būtu pieejama, ir personai, kas piedāvā ražojumu Kopienas tirgū.

▼B

IV PIELIKUMS

C Modulis: Atbilstība modelim

1. Šis modulis apraksta to procedūras daļu, ar kuru ražotājs vai viņa pilnvarotais pārstāvis Kopienā nodrošina un deklarē, ka attiecīgās ierīces atbilst modelim, kurš raksturots EK modeļa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas atbilstošajām prasībām. ►**M1** Izgatavotājs vai viņa pilnvarots pārstāvis Kopienā pie katras ierīces piestiprina CE marķējumu un sastāda rakstisku atbilstības deklarāciju. ◄

2. Ražotājam jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai garantētu to, ka ražošanas process nodrošina ražoto ierīču atbilstību modelim, kas norādīts EK modeļa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas efektivitātes prasībām.

3. Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim atbilstības deklarācijas kopija jāglabā vismaz 10 gadus pēc dienas, kad izlaists pēdējais attiecīgais ražojums.

   Ja ne ražotājs, ne viņa pilnvarotais pārstāvis nav reģistrēts Kopienā, pienākums glabāt tehnisko dokumentāciju tā, lai tā būtu pieejama, ir personai, kas piedāvā ražojumu Kopienas tirgū.

4. Pilnvarotajai iestādei, kuru izraudzījies ražotājs, ik pa laikam jāveic vai jāorganizē ražojuma pārbaudes. Piemērotu gala ražojuma paraugu, ko uz vietas paņēmusi pilnvarotā iestāde, pārbauda un ar to veic attiecīgus testus, kas noteikti attiecīgos standartos vai standartos, kas minēti 5. panta 2. punktā, vai līdzvērtīgus testus, lai pārbaudītu ražojuma atbilstību attiecīgās direktīvas prasībām. Ja viens vai vairāki pārbaudītie paraugi neatbilst, pilnvarotai iestādei jāveic atbilstoši pasākumi.

D Modulis: Ražošanas kvalitātes nodrošināšana

1. Šis modulis apraksta procedūru, kādā ražotājs, kas pilda 2. punktā noteiktos pienākumus, nodrošina un deklarē, ka attiecīgās ierīces atbilst modelim, kurš norādīts EK modeļa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas prasībām. ►**M1** Izgatavotājs vai viņa pilnvarots pārstāvis, kas reģistrēts Kopienā, pie katras ierīces piestiprina CE marķējumu un sastāda rakstisku atbilstības deklarāciju. CE marķējumam pievieno par 4. iedaļā minētajām pārbaudēm atbildīgās izziņotās iestādes identifikācijas numuru. ◄

2. Ražotājam ražošanā, galīgajā ierīces pārbaudē un testēšanā jāpiemēro apstiprināta kvalitātes nodrošinājuma sistēma atbilstīgi 3. punktam. Uz ražotāju attiecas pārbaudes, kas minētas 4. punktā.

3. *Kvalitātes nodrošinājuma sistēma*

3.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētai pilnvarotai iestādei pieteikumu novērtēt attiecīgo ierīču kvalitātes nodrošinājuma sistēmu.

   Šajā pieteikumā jāiekļauj:

   — visa informācija, kas skar paredzēto ierīces kategoriju,

   — dokumenti attiecībā uz kvalitātes nodrošinājuma sistēmu,

   — apstiprinātā modeļa tehniskie dokumenti un EK modeļa pārbaudes sertifikāta kopija.

3.2. Kvalitātes nodrošinājuma sistēmai jāgarantē ierīču atbilstība modelim, kas norādīts EK modeļa pārbaudes sertifikātā, un atbilstošajām prasībām šajā direktīvā.

   Visi ražotāja pieņemtie principi, prasības un noteikumi sistemātiski un mērķtiecīgi rakstiski jāapkopo nostādņu, procedūru un norādījumu veidā. Kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācijai jārada vienota kvalitātes programmu, plānu, rokasgrāmatu un ar kvalitāti saistītas lietvedības izpratne.

   Jo īpaši tajā atbilstīgi jāapraksta:

   — kvalitātes prasības un vadības organizatoriskā struktūra, pienākumi un pilnvaras attiecībā uz ierīces kvalitāti,

   — izmantojamās ražošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošinājuma metodes, procedūras un sistemātiskas darbības,

   — pārbaudes un testi, kas ir veicami pirms un pēc ražošanas, kā arī tās laikā, un to biežums,

▼B

— ar kvalitāti saistītu ziņu apkopojumi, piemēram, ziņojumi par pārbaudēm un testēšanas dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju utt.,

— uzraudzības līdzekļi, kas ļauj pārliecināties, kā tiek panākta paredzētā ierīces kvalitāte un kvalitātes nodrošinājuma sistēmas efektīva darbība.

3.3. Pilnvarotā iestāde novērtē kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām. Tai ir jāpieņem, ka kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, kas ievēro attiecīgos saskaņotos standartus, atbilst šīm prasībām. Vismaz vienam pārbaudes grupas dalībniekam jābūt ar pieredzi attiecīgā ražojuma tehnoloģijas novērtēšanā. Novērtēšanas procedūrā iekļauj pārbaudes vizīti uz ražotāja telpām.

Attiecīgo lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā jāietver pārbaudē izdarītie secinājumi un pienācīgi argumentēts novērtējuma lēmums.

3.4. Ražotājām jāapņemas pildīt pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas, un uzturēt to pienācīgā un efektīvā līmenī.

Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim jāinformē pilnvarotā iestāde, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, par visām paredzamām izmaiņām kvalitātes nodrošinājuma sistēmā.

Pilnvarotajai iestādei ir jānovērtē paredzamās izmaiņas un jāizlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošinājuma sistēma joprojām būs atbilstīga 3.2. punktā minētajām prasībām, vai arī ir vajadzīga pārvērtēšana.

Savs lēmums tai jāpaziņo ražotājam. Paziņojumā jāietver pārbaudē izdarītie secinājumi un argumentēts novērtējuma lēmums.

4. *Uzraudzība, par kuru atbild pilnvarotā iestāde*

4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas.

4.2. Ražotājam jāļauj pilnvarotās iestādes pārstāvjiem pārbaudes nolūkos apmeklēt ražošanas, pārbaudes, testēšanas un noliktavu telpas un jāsniedz visa vajadzīgā informācija, jo īpaši:

— kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumenti,

— ar kvalitāti saistīti dokumenti, piemēram, pārbaužu protokoli un izmēģinājumu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgo darbinieku kvalifikāciju utt.

4.3. Pilnvarotajai iestādei periodiski jāveic revīzija, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un piemēro kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, un tā revīzijas ziņojumu dara zināmu ražotājam.

4.4. Turklāt pilnvarotās iestādes pārstāvji var apmeklēt ražotāju bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā pilnvarotā iestāde var veikt testus vai lūgt tos veikt, lai pārbaudītu, vai kvalitātes nodrošinājuma sistēma darbojas pareizi; nepieciešamības gadījumā pilnvarotajai iestādei jāsniedz ražotājam ziņojums par vizīti un ziņojumu par testu, ja tas ir veikts.

5. Valsts iestāžu vajadzībām ražotājam vismaz 10 gadus pēc pēdējās ierīces izlaišanas jāglabā:

— dokuments, kas minēts 3.1. punkta otrajā ievilkumā,

— dokumenti par izmaiņām, kas minētas 3.4. punkta otrajā daļā,

— pilnvarotās iestādes lēmumi un ziņojumi, kas minēti 3.4. punkta pēdējā daļā un 4.3. un 4.4. punktā.

6. Katra pilnvarotā iestāde sniedz pārējām pilnvarotajām iestādēm vajadzīgo informāciju attiecībā uz izsniegtiem un atsauktiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem.

E Modulis: Produkcijas kvalitātes nodrošināšana

1. Šis modulis apraksta procedūru, kā ražotājs, kas pilda 2. punktā noteiktos pienākumus, nodrošina un deklarē, ka apkures katli un ierīces atbilst modelim, kurš norādīts EK modeļa pārbaudes sertifikātā. ►**M1** Izgatavotājs vai viņa pilnvarots pārstāvis Kopienā pie katra apkures katla un ierīces piestiprina CE marķējumu un sastāda rakstisku atbilstības deklarāciju. CE marķējumam jāpievieno par 4. iedaļā minētajām pārbaudēm atbildīgās izziņotās iestādes identifikācijas numurs. ◄

▼B

2. Ražotājam apkures katla un ierīces galīgajās pārbaudēs un testēšanā jāpiemēro apstiprināta kvalitātes nodrošinājuma sistēma atbilstīgi 3. punktam. Uz ražotāju jāattiecina pārbaudes, kas minētas 4. punktā.

3. *Kvalitātes nodrošinājuma sistēma*

3.1. Ražotājs paša izvēlētai pilnvarotai iestādei iesniedz pieteikumu attiecībā uz viņa apkures katlu un ierīču kvalitātes nodrošinājuma sistēmas novērtēšanu.

Šajā pieteikumā jāiekļauj:

— atbilstošā informācija, kas attiecas uz paredzēto apkures katla vai ierīces kategoriju,

— kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācija,

— tehniskie dokumenti, kas attiecas uz apstiprināto modeli, un EK modeļa pārbaudes sertifikāta kopija.

3.2. Saskaņā ar kvalitātes nodrošinājuma sistēmu katru apkures katli un ierīci pārbauda un ar to veic attiecīgus testus, kā noteikts 5. pantā minētajos attiecīgajos standartos, vai līdzvērtīgus testus, lai pārbaudītu tās atbilstību attiecīgām direktīvas prasībām. Visi ražotāja pieņemtie principi, prasības un noteikumi sistemātiski un mērķtiecīgi rakstiski jāapkopo nostādņu, procedūru un norādījumu veidā. Minētai kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācijai jārada vienota kvalitātes programmu, plānu, rokasgrāmatu un lietvedības izpratne.

Jo īpaši tajā atbilstīgi jāapraksta:

— kvalitātes prasības un vadības organizatoriskā struktūra, pienākumi un pilnvaras attiecībā uz ražojuma kvalitāti,

— pārbaudes un testi, kas tiks veikti pēc ražošanas,

— uzraudzības līdzekļi, kas ļauj kontrolēt kvalitātes nodrošinājuma sistēmas efektīvu darbību,

— ar kvalitāti saistītie dokumenti, piemēram, pārbaužu protokoli un izmēģinājumu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgo darbinieku kvalifikāciju utt.

3.3. Pilnvarotajai iestādei jānovērtē kvalitātes nodrošinājuma sistēma, lai noteiktu, vai tā atbilst prasībām, kas minētas 3.2. punktā. Tai ir jāpieņem, ka kvalitātes nodrošinājuma sistēmas, kurās ievēroti attiecīgie saskaņotie standarti, atbilst šīm prasībām.

Vismaz vienam pārbaudes grupas dalībniekam jābūt ar pieredzi attiecīgā produkta tehnoloģijas novērtēšanā. Novērtēšanas procedūrā jāparedz pārbaudes vizīte uz ražotāja telpām.

Attiecīgais lēmums jāpaziņo ražotājam. Paziņojumā jāietver pārbaudē izdarītie secinājumi un argumentēts novērtējuma lēmums.

3.4. Ražotājām jāapņemas pildīt pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas, un uzturēt to pienācīgā un efektīvā līmenī.

Ražotājam vai viņa pilnvarotajam pārstāvim jāinformē pilnvarotā iestāde, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, par visām paredzamām izmaiņām kvalitātes nodrošināšanas sistēmā.

Pilnvarotajai iestādei ir jānovērtē paredzamās izmaiņas un jāizlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošinājuma sistēma joprojām būs atbilstīga 3.2. punktā minētajām prasībām, vai arī ir vajadzīga pārvērtēšana.

Savs lēmums tai jāpaziņo ražotājam. Paziņojumā jāietver pārbaudē izdarītie secinājumi un argumentēts novērtējuma lēmums.

4. *Uzraudzība, par kuru atbild pilnvarotā iestāde*

4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas.

4.2. Ražotājam jāļauj pilnvarotās iestādes pārstāvjiem pārbaudes nolūkos apmeklēt pārbaudes, testēšanas un noliktavu telpas un jāsniedz visa vajadzīgā informācija, jo īpaši:

— kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācija,

— tehniskie dokumenti,

▼B

— ar kvalitāti saistītie dokumenti, piemēram, pārbaužu protokoli un izmēģinājumu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgo darbinieku kvalifikāciju utt.

4.3. Pilnvarotajai iestādei periodiski jāveic revīzija, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur spēkā un piemēro kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, un revīzijas ziņojumu jādara zināmu ražotājam.

4.4. Turklāt pilnvarotās iestādes pārstāvji var apmeklēt ražotāju bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā pilnvarotā iestāde var veikt testus vai lūgt tos veikt, lai pārbaudītu, vai kvalitātes nodrošinājuma sistēma darbojas pareizi; nepieciešamības gadījumā pilnvarotajai iestādei jāsniedz ražotājam ziņojums par vizīti un ziņojumu par testu, ja tas ir veikts.

5. Valsts iestāžu vajadzībām ražotājam vismaz 10 gadus pēc pēdējā apkures katla vai ierīces izlaišanas jāglabā:

— dokumenti, kas minēti 3.1. punkta trešajā ievilkumā,

— izmaiņas, kas minētas 3.4. punkta otrajā daļā,

— pilnvarotās iestādes lēmumi un ziņojumi, kas minēti 3.4. punkta pēdējā daļā un 4.3. un 4.4. punktā.

6. Katrai pilnvarotajai iestādei ir jāsniedz pārējām pilnvarotajām iestādēm vajadzīgo informāciju attiecībā uz visiem izsniegtajiem un atsauktajiem kvalitātes nodrošinājuma sistēmas apstiprinājumiem.

▼B

V PIELIKUMS

Minimālie kritēriji, kas dalībvalstīm jāņem vērā, pilnvarojot iestādes

1. Pilnvarotā iestāde, tās direktors un darbinieki, kas atbild par apstiprinošajām pārbaudēm, nedrīkst būt nedz inspicējamo ierīču projektētāji, ražotāji, piegādātāji vai uzstādītāji, nedz minēto pušu pilnvaroti pārstāvji. Viņi nedrīkst iesaistīties minēto apkures katlu un ierīču projektēšanā, konstruēšanā, laišanā tirgū vai apkalpošanā nedz tieši, nedz kā pilnvaroti pārstāvji. Tas neizslēdz tehniskās informācijas apmaiņu starp ražotāju un pilnvaroto iestādi.

2. Iestādei un tās darbiniekiem apstiprinošās pārbaudes jāveic ar visaugstāko profesionālo godīgumu un tehnisko kompetenci, neatkarīgi no jebkāda spiediena un pamudinājumiem, galvenokārt finansiāliem, kas var ietekmēt to lēmumu par pārbaudes rezultātiem, īpaši no to personu vai personu grupu puses, kuras ir ieinteresētas pārbaužu rezultātos.

3. Iestādes rīcībā jābūt vajadzīgajiem darbiniekiem un materiāli tehniskai bāzei, kas ļautu kārtīgi veikt administratīvos un tehniskos uzdevumus saistībā ar pārbaužu veikšanu; tai jābūt pieejamām arī iekārtām, kas vajadzīgas īpašu pārbaužu veikšanai.

4. Darbiniekiem, kas ir atbildīgi par pārbaudi, jābūt ar:

   — atbilstošu tehnisko un profesionālo sagatavotību,

   — pietiekamu veicamo pārbaužu prasību izpratni un atbilstošu pieredzi to izpildē,

   — prasmi sastādīt sertifikātus, protokolus un ziņojumus, kas ir nepieciešami, lai apstiprinātu veiktos testus.

5. Jāgarantē darbinieku, kas veic pārbaudes, objektivitāte. Darbinieku atalgojums nedrīkst būt atkarīgs no izdarīto testu skaita vai to rezultātiem.

6. Iestādei jāapdrošina atbildība, ja vien to saskaņā ar valsts tiesību aktiem neuzņemas valsts vai ja pati dalībvalsts tieši neatbild par testiem.

7. Pilnvarotās iestādes darbiniekiem saskaņā ar šo direktīvu vai jebkuru valsts tiesību aktu normu, kas nosaka tās piemērošanu, jāglabā profesionālie noslēpumi (izņemot attiecībā pret tās valsts kompetentām administratīvām iestādēm, kurā tie veic savu darbību).